

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Det mulner mod den mørke Nat [1]

Citation: Kingo, Thomas: "Det mulner mod den mørke Nat [1]", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter 3*, udg. af Hans Brix, Paul Diderichsen og F.J. Billeskov Jansen, Munksgaard, 1939-74., s. 73. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo03val-shoot-workid62760/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter 3

Dend Femte Aften-sang.

1.

DEt mulner mod den mørke Nat,
Og Dagen er oppaa sit sidste Fied,
Mod Vesten haver Solen sat
Sin Gang hen til sin vaanlig nedgangssted,
I Jacob rinder dog en Stierne op,
Saa vel i Dalen som i Bierge-top.

2.

99 Lad mørknis ikkun immerfoort,
Jeg gruer dog for aldrig nogen ting,
 Naar Luften bliver fæl og soort,
Saa lyvser Jesus om mig rundt omkring!
Hans Aand i mig et Lyvs oppusted har,
Som over alle Verdens blus er klar.

3.

Nu vil jeg falde ydmyg ned
Og kysse Støven for min Herris food
 Fordi hans store Miskundhed
Er saa mangfoldelig mig overgrood,
Før Solen skal mig slet af syne gaa,
Vil jeg med Hiertens Tak for HErren staa.

1,4 nedgangssted] Nedgangs Sted 1677 1,6 Dalen] Dale 1677
i] paa 1677

4.

Paa mine Dags Rime-stok
 Har Gud selv tegned Lykke, Liv og Brød,
 Gud giver mig det nøysom nok
 Om Guld end ikke regner i mit skiød: 100
 Jeg kysser paa Guds Haand og takker til,
 Som hver Dag mig min Nødtørf t skicke vil.

5.

Vel har jeg svedet denne Dag,
 Og i min Viingaaerd velted Klimpen om,
 Dog vaar min Efnæ alt forsvag
 At saae Velsignelse i noget Rom:
 Men Gud mig dend dog af sin Naade gav,
 Hand signed selv min tunge arbeystav.

6.

Har Satan spundet Hilde-garn,
 At føre mig i dag til synd og skarn,
 Hans Anslag bleven er til skarn,
 Gud lærde mig at see hans Skalkeham,
 I Troens Skiold hand sine Pile brød, 101
 Hand fand mig levendis i Christi Død.

7.

Mit Goods og Ære, Liv og Siæl
 Har været hid indtil i Guds behold,
 Om Slangen stak mig i min Hæl,
 Og trued mig vel tiit med Syndsens sold:
 Dog har jeg ikke fundet sorg og saar,
 End ikke paa mit mindste Hoved-Haar.

8.

Mens ach jeg arme Adams Barn
Ureenhed sidder paa min Kiortel flig,
Jeg velter mig i Synd og Skarn,
Og er Guds Billede slet intet liig:
102 Mit hiertis Tanke, ja min Ord og Daad
Med syndsens Galde-Frøe er ombesaad.

9.

Af dette onde Kilde-veld
Er Synd og Last i dag og bublede op,
Men ald min skam og mit Uheld
Tog JESus villig paa sin blodig Krop,
Ved hannem jeg og megen Naade faar,
Hand skyvler mine skamfuld Synde-saar.

10.

Jeg skikker mig til Leye nu,
Og mine Klæder fører jeg mig af,
Ved sengen kommer jeg ihu
Min domme-dagis seng og hvile-grav,
Hvor Verdens Herlighed jeg skal afstaa,
Og kun et svøbe-lagen med mig faa.

11.

103 Omkring mig, naar mit Lyvs er slukt,
Jeg finder myggen mig at stikke paa,
Jeg tænker da: Naar jeg er lukt
I ald min Eyedom, og gravens vraa,

9,6 skamfuld] 1677 skamfulde 1674 Synde-saar] Synde-Saar 1677
Synde-faar 1674

Hvor Ormen da skal vrimle i min Hud,
Og æde disse Verdens Lyster ud.

12.

Men efter mørken midder-nat,
Da hører jeg det klingre hane-gal,
Ald Verden er til Side sat,
Min Tanke er da udi Himmel-sal,
Hvorfra jeg, ved Basunens sterke Lyd,
Paa Dommedag opvekkis skal til Fryd.

13.

I disse Tanker vil jeg gaa
En rolig Søvn i Nat at tage mig,
Guds Ansigt over mig skal staa, 104
Hans Engle mig beskierme veldelig:
Min Siæl i Gud skal tryggeligen boo,
Af Satan og mit Kiød ey faa uroo.

14.

Vær selv, O Gud, en værn og vold
Omkring din KIRKE og din lille Hiord,
Vær du vor Kongis sterke skiold,
Slut Laasene med Fred udi hans Gaard:
Lad hos hans Raad dit Lyvs og Lampe staa,
At Nat og Nød dem ey formørke maa.

15.

Gud trøste dem der ere nu
I deris Døds minut, og afskeeds tiid,

Kom syge Lemmer og ihu,
Giv dem Taalmodighed og vær dem bliid
105 Glem ikke nogen iblant hver af dem,
Som du selv kiender for dit legems Lem.

16.

Jeg dermed mig nu kaster ind
Udi min Herris Arme og hans skiød,
Hand lyvser op mit mørke Sind
I Søvnne ja udi dend grumme Død!
Saa sover jeg med Herrens Fred og Roo,
I Liv og Død alt lige fuld af Troo.

Dend femte Kong Davids Poenitendse-Psalme.

1.

○ HERRe hør min Jammers bøn,
Og lad mit Raab dog komme for dig ind,
Skiul ey dit Ansigt fra din Søn
Oppaa hans trængsels Dag, men vend dit Sind,
106 Bøø Øret ned naar jeg dig raaber paa,
Skynd dig, bøøhør mig at jeg Hielp kand faa.

2.

Thi mine Dage svundne er
Som Røg i Luften driver sagte hen,
En gru i mine Been jeg bær,
Som tærer mig, at lidet er igien:
Mit Hiert' er feldt og tøøred som en Urt,
Det kiære Brød at æde er mig surt.